

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 7: neděle 30.10.2022

Dny se krátí, vstáváme do tmy a večer si musíme svítit. Bohatý a pestrý čas sklizně je za námi. Příroda se postupně chystá na zimu, listy stromů opadávají, mnohé květiny usychají a vadnou. Jako by všechno ukazovalo na stárnutí a nevyhnutelný konec – smrt. Toho si lidé všímali v tomto ročním období už opravdu velmi dávno. V různých dobách a na různých místech světa se s tím snažili vyrovnávat, jak uměli. I my křesťané v tomto čase myslíme na smrt a na naše zemřelé. Ale ne se strachem, ani tak docela smutně. Proč? To si dnes povíme. Snad si na to vzpomenete, až budete třeba s rodiči na hřbitově zapalovat svíčku a myslet na zemřelé příbuzné. A také si dnes budeme vyprávět jeden krásný příběh z Bible, který se má číst o této neděli. (I když my ho v kostele asi neuslyšíme, protože budeme slavít výročí posvěcení našeho kostela.) I tenhle příběh nám pomůže vidět svět z té lepší stránky. Tak se zkuste i v podzimním pochmurném počasí na všechny usmívat, důvod se vždycky najde. 😊

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Na dnešní neděli (31. v mezidobí) připadá jeden velmi známý příběh z Lukášova evangelia. Je to příběh o celníkovi Zacheovi. O několika celnících už jsme si povídali – takže víme, že to obvykle nebyli moc dobří lidé. Často ostatní při vybírání poplatků okrádali, sami tím bohatli a nikdo je neměl rád. Takový byl i vrchní celník Zacheus. Žil v městě Jericho, byl velmi bohatý a velmi neoblíbený. Jednoho dne do jeho města přišel Ježíš. Seběhlo se hodně lidí, aby Ježíše viděli a slyšeli. Nebo aby ho mohli třeba požádat o uzdravení nebo požehnání. Zacheus byl zvědavý, ale byl malé postavy a přes ostatní na cestu neviděl. Běžel tedy napřed a vylezl na strom – fíkovník. Chtěl Ježíše jen vidět, o víc mu nešlo. Jenže Ježíš došel k tomu stromu, oslovil Zachea jménem a řekl něco nečekaného: „Zachee, pojď honem dolů. Dneska budu u Tebe na oběd.“ Lidem kolem se vůbec nelíbilo, že si Ježíš vybral zrovna takového špatného člověka. Ale Zachea to překvapivě potěšilo a běžel domů hostit Ježíše. To setkání pohnulo jeho svědomím a slíbil Ježíšovi: „Polovinu všeho, co mám, rozdám chudým. A koho jsem nějak ošidil, tomu všechno vrátím a ještě mu hodně přidám.“ Ježíš měl ze Zachea radost. A proto řekl: „Dnes do tohoto domu přišla spása. Přišel jsem hledat, co už zahynulo, a zachránit to!“ Tím chtěl Ježíš všem vysvětlit, že v Zacheovi, jak se zdálo, už nezůstalo nic dobrého. Ale i jemu Ježíš dává šanci se polepšit – a setkáním s Ježíšem se taky opravdu napravil.

1. a 2. listopadu: Halloween, Dušičky, nebo co vlastně?

Možná budete mít v těchto dnech ve škole, školce nebo na nějakém kroužku podzimní halloweenský karneval – s vydlabanými dýněmi a strašidelnými kostýmy. S rodiči zase možná vyrazíte na hřbitov zapálit svíčku na hrob dědečka nebo prababičky. Co se to vlastně slaví? Jak to všechno souvisí? Kdysi dávno, když ještě lidé neznali Pána Ježíše, slavili v tomto ročním období pohanské svátky konce teplé části roku a přechodu k zimě. Tma, které bylo víc a víc, je děsila. A tak se součástí těch starodávných oslav stalo světlo z ohňů a všichni ti bubáci, čarodějnice a černé kočky. Lidé si říkali, že když budou převlečení za strašidla, tak si na ně ta opravdová netroufnou. Tenkrát totiž ještě lidé věřili, že je nějaké strašidlo může doopravdy navštívit a ublížit jim. Takové zvyky se udržely hlavně v Irsku a později s irskými přistěhovalci i v Americe – a tam se mluví anglicky. S tím,

jak se teď ve všech školách učíme angličtinu, přenesly se tyto zvyky i k nám. „Doma“ je ale u nás spíš ta návštěva hřbitova a zapalování svíček. To už je zvyk křesťanský. Světlo svíčky nám připomíná přítomnost Pána Ježíše, který nikoho nenechá samotného. Pán Ježíš nám všem slíbil, že pro nás chystá v nebi místo, kde nám po smrti bude moc krásně – budeme tam s Bohem a nic už nám nebude chybět. V kostele si připomínáme 1. listopadu všechny svaté, kteří už do nebe došli, a 2. listopadu všechny zemřelé, kteří ještě v nebi nejsou, ale moc by si to přáli. Svátí jsou ti, kdo žili na zemi ve spojení s Bohem, jejich duše je čistá a Bůh už si je k sobě vzal. Některé známe jménem a dáváme si je za vzor, některé zná jen sám Bůh. Jiní lidé ale udělali za svého života nějaké špatné věci a jejich duše se nejdřív musí na nebe připravit – musí se napřed vyčistit a uzdravit. Takové duše na nebe s důvěrou čekají a my jim můžeme pomáhat, když se za ně modlíme. Přimlouváme se u Boha, aby jim jejich tresty odpustil, čekání zkrátil a vzal je už do nebe k sobě. Proto chodíme na hřbitovy, abychom si světlem svíčky připomněli naději a pomoc, kterou máme v Pánu Ježíši, a abychom se modlili za duše našich předků (nebo i úplně cizích lidí) a pomáhali jim dostat se do nebe co nejdřív.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Příběh o Zacheovi nám jasně říká, že u Boha má šanci každý. I ten, kdo nadělal hodně špatných věcí, se může stát zase lepším člověkem. Z každého takového napraveného má Ježíš tu největší radost.

Smrt je něco, čemu nikdo z nás nemůže utéct. Když zemře někdo, koho máme rádi, jsme moc smutní a hodně se nám po něm stýská. Nikdy bychom ale neměli zapomenout, že smrtí všechno nekončí. Naopak, po smrti čeká věčnost – a kdo o to stojí, má naději, že ji bude zažívat v nebi u Boha. A tam se sejde se všemi, které měl rád. Vzorem jsou v tom pro nás všichni svatí.

Zjisti něco o svém křesťanském patronovi – svatém, po kterém se jmenuješ. Podle čeho ho poznáš na obraze nebo soše? Čím byl výjimečný? Co se Ti na něm líbí? Zkus ho nakreslit a obrázek dej v kostele na nástěнку.

Nezapomeň se v následujících dnech pomodlit za duše zemřelých. Každá Tvoje modlitba je posouvá blíž k nebi – k věčné radosti u Boha, kde už nikomu nic nechybí. Můžeš si zkusit vyrobit i pěkný svícen. Hořící svíčka v něm Ti pomůže myslet na zemřelé s nadějí, že jim Ježíš pomáhá i po smrti. Vezmi zavařovací sklenici a z venkovní strany ji zkus hezky vyzdobit. Dovnitř pak můžeš dát svíčku.

Obrázek k vybarvení ti dneska připomene všechny svaté, kteří na Tebe čekají v nebi – staří, mladí, velcí, malí, známí i neznámí. Ale všichni jsou to Boží přátelé a vyhlízejí s radostí každého dalšího.

